

Klasse

V O O R O U D E R S

B 47 BICICLETTA

Bestond uw beroep al toen u in de kleuterklas zat? Eén kans op twee dat uw antwoord 'nee' is. Afvalpreventiemedewerker, DTP- of SAP- specialist, websitebeheerder, tele-verkoper... De jobmarkt evolueert zo snel dat u maar best bereid bent om bij te blijven. En zo zal dat zeker zijn voor uw kind.

Jobadvertenties en interim-kantoren vragen naar diploma's, maar nog veel meer vragen ze soepelheid en bereidheid om te leren. De leerstof die u op school verwerkte, volstaat al lang niet meer.

U moet **levenslang (bij)leren**. En zo ook uw kind. Maar niet getreurd, want leren kan je leren. Bereid zijn te leren is een levenshouding die u uw kind kan bijbrengen door ze zelf aan te nemen.

«Mama, waarom reden ze vroeger op zo'n rare fietsen?»

Dat zoeken we op!

Een boekje over de geschiedenis van de fiets vindt u samen met uw kind in de bib. U hoeft heus niet alles te weten, wel bereid zijn om iets op te zoeken. Nieuwsgierigheid is een natuurlijke houding. Stimuleer ze.

U gaat op reis? Pak niet zomaar in. Haal er een kaart bij, bereken samen met *Katrien* de afstand, kijk welke streken u doorkruist. Zoek iets op over de plek waar u heengaat, de taal die men daar spreekt...

U bakt een cake? Zoek samen met *Yassin* een recept, of laat hem naar oma bellen om het te vragen. Kijk samen na of u alle ingrediënten in huis hebt, moedig hem aan om mee te helpen, spreek terwijl u samen bezig bent over wat u doet, ruim samen op en geniet van het resultaat.

Ouders die zelf niet bang zijn om nieuwe dingen te leren, hebben kinderen die ook open staan voor leren. Een kind dat merkt dat iets bijleren leuk kan zijn, zet **de eerste stap naar zelfstandig leren**.

En die stap zet het niet op school alleen. Lees meer op pagina vier.

IS UW KIND EEN WEKKER
OF EEN VIS? p. 2-3

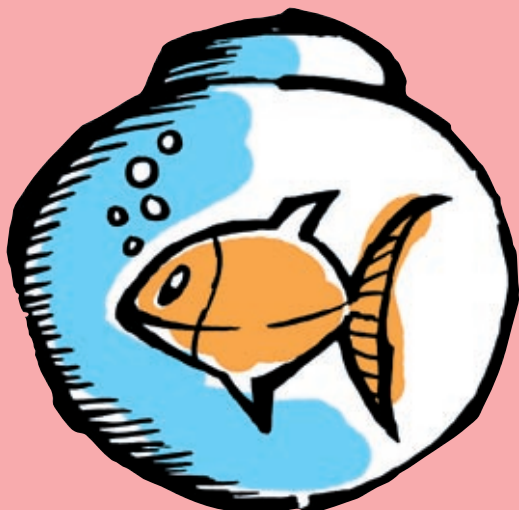
LEREN LEREN THUIS EN
OP SCHOOL p. 4-5

WIN EEN GRATIS FIETS
p. 7

Hoe u zelf naar uw kind kijkt, bepaalt of het zich goed voelt in zijn vel en zich goed ontwikkelt thuis en op school.

Uw kind

DE VIS:

«Hij moet zijn plan maar trekken»

Kinderen die genoeg ruimte krijgen om zich te ontwikkelen, gaan graag aan de slag. De leerkracht op school bakent de leerruimte af (hoekenwerk, contractwerk, afspraken...). Ook ouders doen dat («Je mag alleen fietsen in onze straat»). Binnen die afgebakende ruimte voelen kinderen zich veilig, zijn ze gemotiveerd en ontwikkelen ze zich gemakkelijk. Ze mogen fouten maken. Niemand straft ze af, het zijn leermomenten. Kinderen die aan hun lot worden overgelaten en te vroeg in volle zee gaan zwemmen, worden angstig en willen niet meer groeien. Kinderen die te weinig ruimte krijgen, ontwikkelen zich niet en worden moeilijk. Mag uw kind af en toe een gezonde vis zijn?

DE DOOLHOF:

«Met ons Ine hebben we nooit last gehad...»

Elk menselijk wezen is uniek. Niet één kind volgt dezelfde weg terwijl het ouder wordt, terwijl het leert of een probleem oplost. Elk kind is een doolhof. Leerkrachten en ouders moeten er hun weg in vinden. En de doolhof respecteren. Ieder kind heeft zijn leerstijl (doener, denker, waarnemer of toepasser). Wat voor de één goed is, is dat niet noodzakelijk voor de ander. Als opvoeder daar naar op zoek gaan is een boeiende belevenis: met zoeken en (soms) vinden, met vooruitgaan en (vaak) op zijn passen terugkeren. Een gemiddeld kind bestaat niet. Elk kind heeft het recht om zichzelf te zijn. Hoe moeilijk het ook is. Samen een weg zoeken in de doolhof kan spannend zijn.

Deze tekst is gebaseerd op ideeën zoals ze werden voorgesteld op het internationaal congres Parental Participation in Schools. Klasse voor Ouders vertaalt ze voor u. De vissen en de wekkers in onszelf en in de kinderen kunnen er alleen maar wel bij varen.

is een vis

**en een doolhof, maar soms ook een luidspreker
en natuurlijk veel meer.**

Heeft u hem of haar zo al eens bekeken?

DE LUIDSPREKER:

«Jongen, ik heb nu geen tijd, vraag dat straks nog eens»

Op school en thuis is er niet altijd 'veel tijd' om naar kinderen te luisteren. Wie luistert en inspeelt op wat kinderen zeggen, toont respect en geeft het gevoel 'je mag er ook zijn'. Zo geloven kinderen in zichzelf («Hé, ik tel mee»...). Soms sturen kinderen boodschappen uit die we niet begrijpen. Actief luisteren betekent dat je op zoek gaat naar de echte boodschap. Wat wil hij/zij écht zeggen (Ik heb een probleem met de leraar, ik zie je graag...). Om dat te horen heb je warmte nodig en vertrouwen. En het vermogen om je in je kind in te leven. Wordt er thuis (aan tafel, voor het slapengaan, gezinsraad op vrijdag...) en op school (kringsprek, ideeënbus...) tijd gemaakt om te luisteren of staat de luidspreker af? Maar kinderen moeten ook leren dat hun luidspreker niet altijd op kan staan (als u eens rustig naar het nieuws wil kijken of tijd wil voor uzelf). Hoort u soms wie er achter de luidspreker zit?

DE FLES:

«Hij is slim genoeg, hij moet Latijn studeren»

Het is belangrijk dat ouders de juiste maat kiezen voor hun kind. Niet meer verwachten van hun kind dan wat het echt aankan, maar ook niet minder. Niemand giet de inhoud van een vat van vijftig liter in een fles van twee liter. Wie meer verwacht van zijn kind dan wat het aankan, zorgt voor faalangst en demotivatie. Wie te weinig verwacht, creëert ongeïnteresseerde kinderen. Geef kinderen genoeg stimulansen, maar hou rekening met wat ze aankunnen. Geen lege fles, geen overloop.

DE WEKKER:

«Het is bijna Kerstmis en Kobe (6) kan nog niet schrijven»

Soms willen ouders vlugger zijn dan de tijd. Ze willen dat hun kind vlug volwassen en zelfstandig is. Maar ze vergeten dat kinderen een hele tijd nodig hebben om hun kennis en leerproces te organiseren. Als leren dan plotseling moeilijk wordt, is het nodig om de tijd even stop te zetten en terug te keren naar het punt waar er geen moeilijkheden waren. Ouders en leerkrachten proberen kinderen soms in hun tijdschema in te passen: steeds vlugger, steeds meer. Wie er niet in past, valt af. Maar kinderen hebben hun eigen klok, hun ritme. Respecteren we het getik van die eigen wekker?

«Papa, haal die kleine wieltjes eens van mijn fiets. Ik ga écht leren fietsen.»

FIETSEN, DAT VERLEER JE

Spookbeelden over een pijnlijke rug, urenlang gebogen lopen om het zadel vast te houden. Maar u doet het toch. En dochterlief waggelt, is bang, krijgt vastere greep, valt, en plots peddelt ze krijsend het hele gazon over: «Ik kan het! Ik kan fietsen!»

En u bent trots,
net als zij, zij

NIET DE BESTEMMING TELT,

heeft het zelf geleerd. U hebt haar de kans gegeven en haar geholpen zolang het nodig was, maar ze heeft het toch maar mooi zelf voor mekaar. U neemt haar mee op een fietstochtje, leert haar het parcours naar school en op een dag fietst ze alleen overal heen. U voelt zich af en toe nog bezorgd, maar u weet: het fietsen heeft ze onder de knie. Niet enkel waar ze heengaat telt, maar ook het feit dat ze er zelf kan geraken. Hetzelfde geldt voor leren: een kind heeft er niets aan dat u steeds zijn handje vasthoudt. Uiteindelijk moet het het zelf doen. Een leven lang.

«Ik stuur zelf»

«Mama, ik moet de rivieren van België kennen. Wil je me eens opvragen?» «Ken je het nu al?» «Ik denk het.» «Ga nog maar een kwartiertje voortleren, en daarna zullen we zien.»

Hoe helpt u uw kind nadenken over hoe het leert? Probeer volgende stappen eens.

Voor je begint:

Stap 1: Wat moet je doen? «De rivieren leren.» «En wat moet je precies kennen?» «We moeten alle namen kennen, en alles op een tekening kunnen aanduiden.» (Uw kind oriënteert zich.)

Stap 2: Hoe ga je dat doen? «Ik ga eerst alles goed lezen. Dan ga ik bekken per bekken de rivieren en hun bijrivieren leren.» «En wat heb je daarvoor nodig?» «Misschien kan ik met kleurtjes werken. En ezelsbruggetjes zoeken om alles te onthouden.» «Leg je dan eerst alles klaar? En hoeveel tijd heb je nodig, denk je?» «Een uurtje moet genoeg zijn.» (Uw kind plant zijn leren.)

Tijdens het werk:

Stap 3: Ben je goed bezig? «Hoe kan je weten of je goed bezig bent?» «Oh, telkens als ik met één bekken klaar ben, zal ik eens een testje doen op de blinde kaart. En wat dan fout is, herhaal ik.» «Goed, zo

weet je hoe ver je staat. Ga je dan ook alles samen testen?» «Ja, dat moet ik misschien wel doen.» (Uw kind bewaakt zijn leren.)

Na afloop:

Stap 4: Is je taak juist uitgevoerd? «Ken je je les?» Als uw kind dat wil, kan u nu even toetsen. «Heb je je tijd goed gebruikt? Wat was het moeilijkste om te leren?» (Uw kind evalueert zijn leren.)

Geef uw kind net zoveel hulp als het nodig heeft. Van voordoen tot stimuleren om zelf over de stappen na te denken. Deze vorige vier stappen kunnen kinderen toepassen voor elke leeropdracht (de bus nemen, K'nexen...). Soms wordt dit denken in stappen in de school aangebracht in de vorm van vier beertjes (de beertjes van Meichenbaum). U kan die tekeningen vragen op school of zelf met uw kind eigen tekeningen ontwerpen voor elke stap. U kan de stappen ook verwoorden bij om het even welke taak die u zelf doet (bv. naar het grootwarenhuis gaan). Als kinderen voelen dat ze hun eigen leren in de hand hebben, kunnen sturen en mee richting geven, is leren plezierig. Net als fietsen.

«Op één wiel kan ik het niet»

«Lena is slim genoeg, als ze maar zou willen.» Er is echt meer nodig dan slim genoeg zijn om te kunnen leren. Op één wiel rijden lukt niet (lang).

- Lena moet **gemotiveerd zijn**. Moedig durf, initiatief en inzet aan. En laat toe dat sommige schooltaken niet (meteen) lukken. Ook fouten horen bij het leren.
- Lena moet **kunnen doorzetten**. Spoor haar aan om steeds af te maken waar ze aan begint, ook bijvoorbeeld om op te ruimen.
- Lena moet haar **aandacht bij de zaak kunnen houden**, ongeacht de emoties van dat moment. Dat is niet altijd makkelijk: als de poes gestorven is, heeft Lena er geen zin in. Heb daar begrip voor, maar laat het niet te ver gaan. Wuif angst of stress niet zonder meer weg, maar leer het kind ermee omgaan. Even over de dag praten voor het huiswerk, stelt een kind in staat emoties te verwerken voor het aan het werk gaat.
- Lena moet **weten dat u haar steunt** en van haar houdt, ongeacht haar resultaten op school. Toon belangstelling voor haar werk, geef haar de tijd en ruimte om dat rustig te doen. Als er tussen de sportvereniging, allerlei uitstapjes en andere familieactiviteiten geen tijd meer overblijft voor schoolwerk of voor lezen, geeft u het signaal dat dit niet belangrijk is. Hebt u nooit tijd voor haar moeilijke vragen, of scheept u haar af («Dat is veel te ingewikkeld voor jou.»), leert zij dat leren niet belangrijk is of dat ze het toch niet zal kunnen. Niemand leert fietsen zonder vallen.

NOOIT

MAAR DE REIS

«Dat zit goed»

Elk kind leert zichzelf van nature voortdurend allerlei dingen. Omdat het dat zelf wil. Ouders en leerkrachten kunnen het daarbij helpen, maar leren moet zelfstandig gebeuren. Wat kinderen zelf ontdekken, blijft beter bij. Zelfstandig leren kan je leren. Het is veel meer dan leren studeren, veel meer dan sneller lijstjes blokken of betere schema's maken. Zelfstandig leren houdt in: informatie kunnen verwerven, verwerken en toepassen en ook jezelf kunnen motiveren. Je leert beter leren als je in staat bent je eigen manier van werken te observeren, te verrijken en bij te sturen waar nodig. Dat heeft meer met leren fietsen te maken dan je zou denken.

Wie werk wil maken van *leren leren*, houdt rekening met drie belangrijke pijlers: de socio-affectieve component, de cognitieve component en de meta-cognitieve component. De drie begrippen zitten (net als enkele andere) verwerkt in het beeld van de fiets op deze pagina. Met de vaktermen zelf vallen we u niet lastig. Die zijn voor de leerkrachten in hun eigen Klasse. Zij zijn immers de vakmensen als het over leren en *leren leren* gaat. Maar kinderen leren niet in hun eentje. Houdt u thuis ook heel even het zadel vast?

Wie meer wil lezen over leren leren kan «Leren leren, thuis en op school» van Ivo Engelen (uitgeverij Garant) voor 240 fr. kopen in elke boekhandel. Bij Klasse liggen alvast vijftig exemplaren klaar. Ouders die zo'n boek willen winnen, sturen een briefje naar Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Daarin legt u met enkele concrete voorbeelden uit hoe u nog elke dag moet 'leren' en wat u daarvoor moet/wil doen.

«Het loopt gesmeerd»

Veel leerkrachten besteden op school aandacht aan studiemethodetips. Ze leren kinderen studeren. Hoe maak ik een schema? Hoe leer ik woordenschat? Hoe leer ik feiten uit het hoofd? Maar dit is maar één van de drie pijlers waarop *leren leren* steunt. Naast studeertips inoefenen moet een kind zich ook goed kunnen voelen op school (motivatie, geen faalangst...) en het gevoel hebben dat het zijn eigen leren in handen heeft. Ouders kunnen vanuit hun ervaringen thuis (onduidelijke opdrachten voor schoolwerk, overvolle huiswerkavond op dinsdag...) een positieve inbreng hebben op de manier waarop de school omgaat met *leren leren*. Het draait vlotter als ouders en school samenwerken. Samen fietsen is leuker dan alleen.

Dit houdt zijn fiets recht: de steun van ouders

- De **cijfers** zijn niet het belangrijkste, wel hoe uw kind aan de cijfers komt. Prijs de inspanning, niet alleen het resultaat.
- Elk kind moet alle **kansen** krijgen. Verwacht van uw kind niet meer (maar ook niet minder) dan wat het aankan.
- Moedig een kind steeds **positief** aan. Zeg nooit: «Ik wist wel dat je er niets van zou bakken». Maar zeg ook niet dat 4/10 'goed' is. Het kind weet ook wel dat dat niet waar is. U kan wel zeggen: «Ik weet dat je hard gewerkt hebt voor die toets», maar dan enkel als u weet dat dat waar is.
- Vergelijk het kind **met zichzelf**, niet met anderen.
- Een kind dat niet goed Frans kan, is misschien wel goed in knutselen of rekenen. Benadruk dat iedereen andere **kwaliteiten** heeft, en dat u van uw kind houdt met zijn eigen cocktail van sterkere en zwakkere kanten.
- Geef ook uw **eigen zwakke kanten** toe. U moet echt niet alles weten en kunnen om voor uw kind een held(in) te zijn. «Dat weet ik niet. Vraag dat eens aan tante Mieke» betekent veel meer dan: «Stel toch niet steeds zo'n moeilijke vragen».
- U hoeft ook niet steeds het antwoord te geven. Stel gerichte vragen, laat het kind zelf **ontdekken**.

Roel Van Overbeke, ouders: «Zo houden we het vol»

Woensdagochtend. Het ruikt naar herfst. Vier ouders zijn aan het werk in het documentatiecentrum. Mama *Jet De Laet* komt kijken hoe het gaat met het project gescheiden afval. Achter in de tuin staan een tiental gelaarsde kinderen en twee mama's met sikkel en snoeischaar in de aanslag in hun natuurreservaatje. Dat legden ze samen aan met financiële hulp van het Wereldnatuurfonds. «Hier is ouderparticipatie geen holle term», zegt directrice *Jenny Voets*, terwijl ze haar laarzen aantrekt. «Wij zouden zonder de ouders niet kunnen werken zoals we dat nu doen. Zij maken mee de school. En hun kinderen genieten dubbel van wat hun ouders doen.»

«Wij werken in verschillende werkgroepjes: milieu, feestelijkheden, het krantje, financiën, klussen...», vertelt mama *Roel Van Overbeke* vanuit de kruiwagen. «Eén keer per maand brengen die verslag uit aan de algemene vergadering. De kleine groepjes spreken geregeld nieuwe ouders aan en vertellen wat er allemaal te doen valt. Zo vindt ieder een taak waarin hij of zij zich nuttig kan maken. Iedereen neemt persoonlijk verantwoordelijkheid. Er is geen grote groep om zich achter te verschuilen. En zo houden we het ook vol. Ongeveer een keer in de maand is er op zaterdag 'klussendag'. Als alles steeds moest draaien op een kleine groep mensen, dan valt het op de duur toch stil. Vele handen maken licht werk.»

«Wij werken in verschillende werkgroepjes: milieu, feestelijkheden, het krantje, financiën, klussen...», vertelt mama *Roel Van Overbeke* vanuit de kruiwagen. «Eén keer per maand brengen die verslag uit aan de algemene vergadering. De kleine groepjes spreken geregeld nieuwe ouders aan en vertellen wat er allemaal te doen valt. Zo vindt ieder een taak waarin hij of zij zich nuttig kan maken. Iedereen neemt persoonlijk verantwoordelijkheid. Er is geen grote groep om zich achter te verschuilen. En zo houden we het ook vol. Ongeveer een keer in de maand is er op zaterdag 'klussendag'. Als alles steeds moest draaien op een kleine groep mensen, dan valt het op de duur toch stil. Vele handen maken licht werk.»

U kent ouders die actief in het schoolgebeuren betrokken zijn? U vindt dat er op de school van uw kind een zinvolle ouderwerking actief is? Stuur uw verhaal naar Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel.

Elke dag sterven 30.000 kinderen bij gebrek aan drinkbaar water, voedsel en medicatie. Dat zijn 600 bussen vol. Elke dag. We kunnen de armoede nochtans uit de wereld helpen. Daarvoor is elk jaar 10.480 miljard frank nodig. Veel geld, maar toch is dat nauwelijks 4 % van het vermogen van de 225 rijkste mensen op deze wereld. Als je weet dat we in Europa jaarlijks voor 400 miljard aan ijsjes uitgeven, besef je meteen dat er genoeg geld is. Toch wordt de kloof elk jaar groter. U kan het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (NCOS) altijd financieel steunen op 000-000011-11.

een mens met klasse

Hij is zwart en vertelt meteen meer over uw inhoud: de mens-met-klasse-sticker. De familie

Leonard uit Sint-Katelijne-Waver en Greet Vromant uit Harelbeke kleefden hem zonder moeite op een voor ons zichtbare plek. Ze winnen er een cd- of boekenbon mee van 1000 fr. U kan één of meer gratis stickers aanvragen bij Klasse voor Ouders (STICKERS) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel.

8 Tele-Onthaal

Oscar is 30 jaar, bediende en alleenstaand. Depressies duren al jaren. Hij doet drie uur over de afwas, heeft in niets zin. Oplossingen vindt hij niet. Hij is vertrouwd met het fenomeen. Hij weet dat hij nu hulp nodig heeft, anders tuimelt hij opnieuw van de berg. Bij Tele-Onthaal kan hij zijn hart luchten.

Mia heeft een dochter van 18, haar zoon is verongelukt toen hij 12 jaar was. Ze woont in de stad en heeft al 16 jaar geen werk meer. Ze voelt zich niet gewaardeerd door haar man die haar verwijt dat ze niets binnenbrengt. Ze voelt zich vaak neerslachtig. Ze belt Tele-Onthaal.

Dirk is rijkswachter. Hij vertelt Tele-Onthaal dat hij regelmatig behoefte heeft om over zijn werk te praten, bv. na de registratie van een ongeval met zwaargewonden of doden. Met zijn collega's durft hij niet over zijn gevoelens spreken. Dat wordt op het werk weggelachen...

Hoe sneller mensen kunnen praten over hun problemen, hoe minder groot de kans is dat levensproblemen ontaarden in een drankprobleem, kalmeermiddelen, lichamelijke klachten (maagbloeding, hartinfarct, kanker, rugklachten...). Mensen kunnen bij Tele-Onthaal hun verhaal kwijt, zeven dagen op zeven, dag en nacht bereikbaar op het gratis nummer 106.

«Voor mij een glas melk» 5

Een gemiddelde Vlaming drinkt 64 liter melk per jaar. Dat is 8 liter minder dan pakweg 15 jaar geleden. Vooral jongeren drinken minder melk. 89 % van de kinderen jonger dan 12 jaar drinkt dagelijks of meermaals per week melk. Bij de 12- tot 15-jarigen is dat percentage melkdrinkers gedaald tot 86 %. En van de 15- en 16-jarigen drinkt slechts 70 % regelmatig melk. Eenmaal in de puberteit moet melk het vlug afleggen tegen frisdranken. Die hebben immers vaak een fris en jong imago.

Sinds 1994 voert de VLAM campagne om melk drinken te stimuleren. Voor de achtste maal organiseert ze de MMMMelkwedstrijd voor de drie hoogste klassen van het basisonderwijs en de eerste en tweede graad van het secundair. Elke school kan zich ervoor inschrijven. Ze krijgt dan een les-pakket met vragenlijst waarin op een amusante en avontuurlijke manier de voedingswaarde van melk als gezonde bron van energie wordt toegelicht. Op 8, 9, 11 en 12 mei 2000 worden de spetterende dagen van de melk georganiseerd. Leuk idee om met het oudercomité te ondersteunen?

Voor meer info: VLAM - Leuvenseplein 4 - 1000 Brussel - tel 02-510 62 50 - fax 02-510 62 15 - e-mail vlam@vlam.be - www.vlam.be.

3 [Feest]

Het is feest bij Klasse. Het honderdste nummer van Klasse voor Leerkrachten is zopas verschenen. En dat willen we vieren. Klasse wil 100 leerkrachten één dag verwennen. Ze worden tijdens de lesuren 's ochtends opgewacht met een feestelijk ontbijt op het podium van Het Paleis in Antwerpen. Daarna vallen ze van de ene verrassing in de andere: bekende gasten vertellen over de leraars in hun leven, optredens, een feestmaaltijd enz. U kan een leerkracht die op één of andere manier het verschil maakt voor deze dag nomineren. Leg in een brief kort uit waarom u hem of haar wil laten **verwennen**. Vermeld zijn naam en adres (en ook die van u), samen met het adres van de school waar de leerkracht les geeft. Houdt u de verrassing geheim? U weet maar nooit of de nominatie ook werkelijkheid wordt.

Stuur uw nominatie vóór 20 januari naar Klasse voor Ouders (VERWENDAG) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. De gelukkige leerkrachten krijgen vóór 1 maart een uitnodiging, met uw groeten.

Beste Klasse,

«In het hoger onderwijs werkt interne kwaliteitszorg vaak als motor voor optimalisering van het onderwijsaanbod en de samenwerking tussen (vak)collega's. Het secundair onderwijs heeft hier blijkbaar nog veel te leren. Toen ik op de school van onze kinderen vroeg naar de cijfers over de gemiddelde studiebelasting in het CISO, kon de directie me alleen een wenselijk cijfer geven: 10 uur per week voor huiswerk en taken. Welnu, onze kinderen komen er daarmee niet, net zoals vele andere kinderen. Hoewel het vrij eenvoudig is om op een populatie van 800 leerlingen gemiddelden per jaar en per vak te berekenen, gebeurt dit niet. Evenmin had de school een idee over de verhoudingen tussen de studiebelasting per vak. Wanneer echter leerlingen thuis tweemaal meer werk hebben voor Latijn (5 lessen per week) dan voor wiskunde (5 lessen per week), dan kan ik alleen maar besluiten dat:

1. de school zich niet aan haar programma/lessenpakket houdt
2. het leerkrachtenteam hierover geen overleg pleegt
3. kwaliteitszorg wat studiebelasting betreft dringend nodig is.»

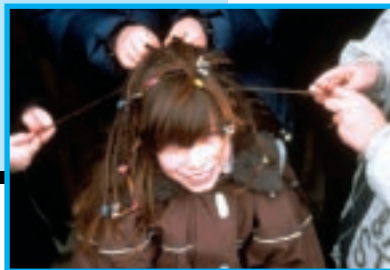
(P.R., vader)

2

Van Mango tot Tango

Haïtiaanse voodoo, Japanse sushi, Marokkaanse henna, Joodse Klezmer, Roma spiegeltenten, West-Afrikaanse djembe, Iraanse kaviaar, Thais kickboksen of Algerijnse rai: je vindt het allemaal in Vlaanderen. Enkele honderd-duizenden mensen van overal ter wereld kwamen naar ons land en brachten een stukje van hun land mee naar hier. U hoeft niet ver te zoeken om er, samen met uw kind, kennis mee te maken. «Van Mango tot Tango. Gids voor Zuiders genieten in Vlaanderen» is een funky **multiculturele gids** door Vlaanderen en Brussel. U vindt er een wegwijzer met wandel-, shopping- en restauranttips, anekdotes en interviews en meer dan 600 adressen en 200 websites die je verder op weg zetten.

«Van Mango tot Tango» kreeg de steun van het Ministerie van Gelijkekansenbeleid en wordt uitgegeven door het NCOs. Het boek telt 256 pagina's en kost 895 fr. U kan het bestellen bij het NCOs - Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel - tel 02-536 11 22 - fax 02-536 19 05 - e-mail: uitgeverij@ncos.ngonet.be. Twintig lezers kunnen het boek winnen. Schrijf over uw multiculturele ervaringen in uw gezin, uw straat, de school van uw kind. Stuur uw brief naar Klasse voor Ouders (MANGO) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel.

6 2000: [de trends]

De kinderen van tegenwoordig... Drs. Dimphy van de Heuvel van KidWise Onderzoek en Advies legt in het Nederlandse tijdschrift J/M een nieuw verschijnsel bloot: Het KGOY-syndroom: kids getting older younger. Op steeds jongere leeftijd wordt steeds meer van kinderen verwacht. Ze maken steeds 'eerder' kennis met de wereld. De media informeren hen uitgebreid over dierenleed, seksualiteit en oorlog. Ook op school moeten ze steeds vroeger keuzes maken. Er rust steeds meer verantwoordelijkheid op hun schouders. De leeftijd waarop bedrijven zich tot hen richten verlaagt. Kinderen worden aangesproken als serieuze consumenten die goed geïnformeerd moeten zijn. Ze worden sterk gestimuleerd om keuzes te maken en invloed uit te oefenen op aankopen van hun ouders. Maar er is ook **hoop**. Worden de kinderen dan materialistischer, ze worden ook idealistischer: begaan met het milieu, bedreigde diersoorten en slachtoffers van oorlogen en natuurrampen. Bovendien worden relaties met anderen belangrijker voor ze.

Welke nieuwe problemen, uitdagingen of evoluties in opvoeding ziet u in het nieuwe millennium? Schrijf uw millenniumbrief naar Klasse en win een vakantiecheque van 20.000 fr. Stuur uw brief vóór eind januari naar Klasse voor Ouders (TRENDS) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel.

10/10

Elke dag zijn tien kinderen het slachtoffer van een verkeersongeval op weg van en naar school. Voetgangers of fietsers krijgen weinig kansen in ons verkeer, zeker als de tegenpartij een vrachtwagen is. Toch kunnen enkele tips kinderen helpen voorzichtig te zijn in de buurt van vrachtwagens:

1. Zorg dat je **gezien** wordt. Probeer op te vallen zodat je zeker bent dat de chauffeur je ziet.

2. Loop of fiets nooit vlak voor of vlak achter een vrachtwagen. Daar kan de chauffeur je zeker niet zien.

3. Aan beide **zijden** van de vrachtwagen is er een heel eind waar de chauffeur je niet kan zien in zijn spiegel. Een hulpmiddeltje: als jij de chauffeur niet kunt zien, ook niet in zijn buitenspiegel, dan kan hij je ook niet zien.

4. In bochten en aan kruispunten

waar een vrachtwagen afslaat blijf je het best ruim rechts achter. De achterwielen maken dan een rechte lijn en komen vaak tegen of over de boordsteen van het voetpad.

Tips uit het tweemaandelijks magazine «Uitweg, het blad voor een betere mobiliteit». U kan het blad gratis krijgen in de bibliotheken, postkantoren en gemeentehuizen. Een gratis abonnement kan u aanvragen op fax 02-553 79 05 of Uitweg - Koning Albert II-laan 20 - 1000 Brussel - jenny.leemans@lin.vlaanderen.be.

WEDSTRIJD: WIN EEN FIETS! U heeft het gemerkt. We zijn van adres veranderd. Hoeveel keer staat de naam van onze koning (ook in samenstellingen en afleidingen) in dit blad? Stuur uw antwoord vóór 15 januari 2000 naar Klasse voor Ouders (KONING) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. U maakt kans dat u het volgende jaar met een nieuwe fiets (waarde 20.000 fr.) binnenrijdt.

9 Kinderen en vrachtwagens

10 [Ziek naar school]

«Yannick is ziek. Hij kan een tijdje niet naar school. De juf bezorgt nota's, de medeleerlingen bellen af en toe op, maar Yannick raakt achterop. Wat kan ik van de school verwachten?» (P.D.B., ouder)

Vanaf dit schooljaar krijgen lagere school-kinderen die langdurig ziek zijn na 21 dagen de meester of juf op bezoek. Die komt dus thuis lesgeven en dat vier uur per week. Tijdens die uren wordt hij op school vrijgesteld. Bovendien krijgt hij zijn verplaatsingen vergoed. Maar hopelijk duurt het op de school van uw kind geen drie weken voor de meester of juf eens op ziekenbezoek komt. Voor kinderen van het secundair is er nog geen decreet dat het thuisonderwijs bij zieken regelt.

Wilt u alles weten over de rechten en plichten van kinderen in het basisonderwijs, vraag dan de gratis «Gids voor ouders met kinderen in het basisonderwijs» aan bij het Departement Onderwijs – Administratie Basisonderwijs – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel. Voor al uw vragen in verband met uw rechten en plichten kan u ook terecht bij het Steunpunt Ouders op het nummer 02-553 92 32 (elke maandag en woensdag van 14-17 u. en vrijdag van 9-12 u.)

Uw foto voor een reis 4

Of u het nu met een wegwerp of professioneel fototoestel doet. Het doet er niet toe. Als u het beeld schiet dat onze jury (de vaste fotografen van Klasse) weet te bekoren, wint u misschien een reischeque. Het thema voor de fotowedstrijd van Klasse is «leren». U interpreteert het maar zoals u wil. Leren doen we immers niet alleen op school, maar overal en altijd. Elke

deelnemer mag minimum één en maximum vijf foto's opsturen (kleur of zwart/wit; buitenformaat van de afdruk 18 bij 24 cm.). De honderd beste foto's krijgen o.a. een plaats in een reizende tentoonstelling of kunnen in Klasse worden afgedrukt. De makers van de drie beste foto's winnen respectievelijk een reischeque van 25.000, 20.000 en 15.000 frank voor een citytrip naar keuze. Tien anderen winnen een boekenbon van 2000 fr. Uiterste inzenddatum: 1 mei 2000. Vermeld duidelijk naam, adres en of u meedoet als ouder, leerkracht of leerling. Alle deelnemers krijgen uiterlijk voor 1 augustus 2000 antwoord over hun inzending. De geselecteerde foto's worden niet teruggestuurd, de andere wel. Pak de foto's goed in want Klasse is niet verantwoordelijk voor eventuele schade bij de verzending.

Alle foto's stuurt u naar Klasse (FOTOWEDSTRIJD) – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel.

7 [Help]

Van alle meisjes tussen 12 en 25 jaar ontwikkelt 3 % een eetstoornis: anorexia (magerzucht) of bulimia nervosa (vraatzucht). De grootste groep is tussen 14 en 16 jaar, maar meisjes van 10 en 11 zijn geen uitzondering meer. Ze zijn vroeger rijp, hebben weinig zelfvertrouwen en laten zich meeslepen door de competitie die eigen is aan de leeftijd. Vaak willen ze beantwoorden aan een opgedrongen schoonheidsideaal: 'slank is mooi'. Maar soms zijn er nog andere oorzaken: perfectionisme, het willen voldoen aan te hoge verwachtingen, de angst om volwassen te worden... Genezen kan als je jong begint en binnen het jaar hulp zoekt. Nadien daalt de kans op genezing en stijgt de kans te hervallen. De Vereniging Anorexia Nervosa vzw vertrekt informatie en verwijst door naar efficiënte therapie. Indien gewenst kan men terecht voor een individueel gesprek met de regionale contactpersoon.

Vereniging Anorexia Nervosa - Elzenboslaan 17 - 9900 Eeklo - tel 09-377 37 96 (niet tussen 12-14 u.)

12

Oudercomité doorgelicht

«Ik ben als voorzitter van een oudercomité vaak ontgoocheld als ik zie hoe weinig ouders naar onze thema-avonden (faalangst, de nieuwe CLB's...) komen. We steken er zo veel energie in. Wat kunnen we doen om meer succes te hebben?» (P.A., ouder)

Ouders hebben 's avonds steeds minder tijd om naar de school te komen. Een thema-avond van de oudervereniging kan vaak niet op tegen de fitness, Stef Bos, Anderlecht of toneelvereniging 'De Pioene'. Of misschien ligt de oorzaak binnen de ouderwerking zelf. Tijd voor wat zelfevaluatie? Enkele vragen als steuntje.

- 1 Laat de school duidelijk voelen dat ze achter de ouderwerking staat? Steunt ze die ook en hoe?
- 2 Weet u wat er leeft bij de ouders? Sluiten de activiteiten écht aan bij hun interesse en leefwereld?
- 3 Werken jullie democratisch (wat is dat dan) of zijn jullie een klein clubje?
- 4 Weten de andere ouders wát jullie allemaal doen?
- 5 Richt de ouderwerking zich tot alle ouders van de school (kansarmen, migranten...)?
- 6 Kan iedereen jullie uitnodigingen en andere informatie begrijpen?

Overkoepelende organisaties ondersteunen ouderwerking op school en kunnen helpen met tips en vorming: Koepel van Ouderverenigingen van het Officieel Gesubsidieerd Onderwijs (KOOGO) - Ravensteingalerij 27 bus 8 - 1000 Brussel - tel 02-512 88 74 - fax 02-502 12 64. Raad voor Ouders van het Gemeenschapsonderwijs (ROGO) - Schoonmeersstraat 26 - 9000 Gent - tel 09-242 01 68 - fax 09-242 01 69. Vlaamse Confederatie van Ouders en Ouderverenigingen (VCOV) - Guimardstraat 1 - 1040 Brussel - tel 02-511 65 05 - fax 02-514 33 21.

Het volgend nummer van Klasse voor Ouders verschijnt op 15 januari. Hebt u de kalender al op 000 gezet?